

AAARGH

Česky a Slovensky

Sionistická teroristická síť

Pozadí a činnost Židovské obranné ligy a dalších zločinných sionistických skupin

Mark Weber

K českému překladu

Nedávno jsem obdržel CD plné materiálů, které se z velké části již objevily na stránce, která nesla jméno Petr Stoniš Net - První stránka proti sionismu a historickým lžím. Mnoho materiálů na tomto CD je v dnešní době pro mé stránky nepoužitelných kvůli některým zákonům, které zakazují a trestají svobodné diskuse o některých historických událostech, které se odehrály. Na druhou stranu jsem tam našel spoustu zajímavých materiálů, které jsem již použil nebo použiji. Poznámku o zajímavých materiálech mohu vztáhnout i k následující knize, která je skvělým shrnutím badatelského úsilí Marka Webera.

Tento titul pojednává o sionistickém terorismu, o kterém se český člověk moc nedozví, protože mediální prosionistická cenzura stěží dovolí odvysílat informace tohoto druhu. Proto tuto chybu napravuji aspoň na naší stránce, aby se každý člověk mohl dozvědět, jak vypadá druhá tvář sionismu a jeho pojetí svobody slova v okamžiku, kdy nemají žádné argumenty pro diskusi a kdy potřebují umlčet hlasitější jedince.

A jak bylo napsáno v recenzi na tuto knihu, která se objevila při předchozí aktualizaci. Fakta hovoří za sebe a v The Zionist Terror Network existuje dostatečný počet faktů, aby tato publikace mohla – toho, kdo se touží vzdělávat – informovat. A proto tuto knihu překládáme našim čtenářům za účelem plně informovat a ke studijním účelům o Židovské obranné lize (Jewish Defense League) a dalších sionistických zločinných

organizacích. Pokud se proti tomuto překladu ozve aspoň jeden hlas, bude to jen důkaz toho, že není zločin jako zločin a že říkání politicky nevhodné pravdy je pro naši společnost horší zločin než nenávisť a terorismus určité skupiny lidí.

Závěrem bych si dovolil citovat Davida Cola, mladého židovského revizionistu, o kterém bude ještě v této knize řeč. Zbývá jen pro úplnost dodat, že Židovská obranná liga vyhrožovala Colovi smrtí. Citově křehký se musel rozhodnout mezi svým svědomím a věrností rodině. Nemohl odolat tlaku a omluvil se svému lidu a sužovatelům za své poznatky.

" ...Myslíte si o lidstvu, že je tak neodmyslitelně kruté a hloupé, že si lidé musí lhát, aby se k jiným hezky chovali? Jestli je tomu tak, pak vypravované lži jsou jen malá pokrývka na skrytí mnohem většího zla: Nedostatek důvěry v lidskou schopnost zacházet s pravdou. A jestli opravdově věříte, že lidé nedovedou zacházet s pravdou a místo toho potřebují "Velkého Bratra", aby to ovládal za ně, pak je jistě demokracie nejnebezpečnější věc na světě. Samozřejmě, chápu, že lidé mohou být krutí a hloupí, ale také věřím v lidskou schopnost naučit se a zdokonalit se s každým novým poznatkem. Spíše než cenzurovat informace, které zaujatě vnímáme jako potenciálně "nebezpečné", bychom měli učit naše děti kritickému uvažování, aby zůstaly nezaujaté a hledaly pravdu, místo aby lnuly k emočně přitažlivým lžím. A to je skoro všechno, co můžeme udělat: učit naše děti a doufat, že to dobře dopadne, pochopit, že lidé nemohou být naprogramováni jako roboti. Osmdesát let neúspěšného komunismu by nás to mělo naučit. Použití státní moci k přinucení lidí být to, co stát vymezí jako "dobro", vytváří svět daleko více pekelný než ten, kterému by se ve svobodné zemi pravděpodobně předešlo. Raději bych žil ve světě, kde jsou lidé svobodní a krutí a hloupí, nežli v nějaké "milosti" která je vynucená zbraní. Pamatujme si rovněž, že pravda, objektivní pravda, nepotřebuje výhrůžky a zastrašování k vítězství..."

Předmluva

Tato brožura dokumentuje pozadí a zločinnou činnost židovských sionistických teroristických skupin a zvláště pak Židovské obranné ligy. Jednotlivé důkazy o teroru zde předložené - včetně vražd - proti "myšlenkovému zločincům", kteří zpochybňují holocaustový příběh, že během války bylo systematicky zavražděno šest milionů židů.

Sionističtí teroristé hlásají povýšenou židovskou rasistickou ideologii a potvrdili svoji připravenost použít násilí proti těm, kdo s nimi nesouhlasí. Podle dobře zdokumentovaných záznamů slepého fanatismu a zločinu představují vážné nebezpečí pro naši společnost a muže a ženy všude tam, kde si cení svobody.

Meir Kahane a Židovská obranná liga

Nejhorlivější nevládní sionistická teroristická organizace je Židovská obranná liga. Její aktivisti jsou zapojeni do širokého okruhu zločinů a americký Federální úřad vyšetřování ji opakovaně prohlásil za zločinnou teroristickou skupinu.

Židovská obranná liga byla založena v roce 1968 rabínem Meirem Kahanem. narodil se jako Martin Kahane v roce 1932 v Brooklynu v New Yorku, coby prvorozený syn ortodoxního rabína, který byl aktivní v "revizionistickém" hnutí sionistů tvrdé linie Ze'eva Jabotinského. Jabotinsky a další vůdci tohoto hnutí byli během Martinova (Meirova) dětství u Kahanů častými hosty. Jako mladík se Kahane stal aktivním členem židovského rasistického hnutí Betar, které založil Jabotinsky v roce 1925. Kahanovo první zatčení přišlo v roce 1947, kdy mu bylo patnáct, za vedení mládežnické skupiny Betar v útoku při návštěvě britského ministra zahraničí Ernesta Bevina. ⁽¹⁾

Dva Jabotinského nejhorlivější stoupenci si dokázali získat proslulost jako vůdci sionistických teroristických skupin a později jako ministerští předsedové Izraele: Menachem Begin, který kdysi vedl skupinu Irgun a Jicak Shamir, který vedl skupinu Lehi (Stern gang). Shamir, například, hrál velmi důležitou roli v organizaci Lehi při vraždě britského velvyslance pro Střední východ lorda Moynea v listopadu 1944 a při atentátu na švédského mírového prostředníka OSN Counta Folkea - Bernadottea v září 1948. ⁽²⁾

Po určitou dobu v roce 1960 vedl Kahane dvojí život. Žil a pracoval pod jménem Michael King a tuto totožnost držel v tajnosti dokonce i před svojí manželkou. Během tohoto období se, jak později přiznal, spojil a pracoval pro Ústřední zpravodajskou službu a pro Federální úřad vyšetřování (FBI). Pro FBI špehoval pravicovou John Birch Society, stejně jako různé levicové studentské skupiny. ⁽³⁾

Vystupoval jako nežid Michael King, a měl pletky s řadou mladých žen, se kterými se seznamoval v newyorských barech. Jednou z nich byla Gloria Jana D'Argenio, (nežidovka), dvaadvacetiletá modelka, která pracovala pod jménem Estelle Evans. Při setkání v roce 1966 začal jejich

¹ Pravděpodobně nejlepší knihy o Kahanovi a JDL jsou: *The False Prophet: Rabbi Meir* (Falešný prorok: Rabbi Meir) *Kahane: From FBI Informant to Knesset Member* (Kahane: od informátora FBI k členu Knesstu (Chicago: Lawrence Hill Books, 1990) od židovské novináře Roberta I. Friedmana; a *Heil Kahane* (Sláva Kahanovi (New York: Adama, 1986) od Izraelského badatelského novináře Yaira Kotlera

² Avishai Margalit, "The Violent Life of Yitzhak Shamir (Násilný život Yitzhaka Shamira)" *The New York Review of Books*, 14. květen 1992, str. 18-24.; Lenni Brenner, *Zionism in the Age of the Dictators* (Sionismus ve věku diktátorů (1983), str. 266-269.; L. Brenner, *Jews in America Today* (Židé v Americe dnes (Lyle Stuart, 1986), str. 175-177.; Sol Stern, L. Rapoport, "Israel's Man of the Shadows (Izraelec stínů)," *Village Voice* (New York), 3. červenec 1984, str. 13.; Israel Shahak, "Yitzhak Shamir, Then and Now (Yitzhak Shamir, tehdy a nyní)," *Middle East Policy*, ročník. 1, č. 1, 1992.

³ R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok) (1990), str. 4, 61-63, 68, 78, 82.

milostný poměr. Nikdy před ní neodhalil svou pravou totožnost a dokonce jí navrhl manželství. Poté, co s ní Kahane/King přerušil o několik týdnů později vztah, se pokusila o sebevraždu skokem do East River. O dva dny později zemřela (na Kahanovy čtyřiatřicáté narozeniny). (4)

Kahanův život se dramaticky změnil v roce 1968, když s několika kolegy založil Židovskou obrannou ligu (JDL). Máváním zbraněmi a provoláváním hesel ("Každému židovi dvaadvacítka", "Nikdy více"), Kahanova JDL rychle upoutala značnou mediální pozornost. Kahane bez obalu využíval rostoucího protičernošského cítění mezi židy v newyorské oblasti. (5) Kahane a jeho nová organizace získávala důležitou a nepochybně rozhodující podporu od dvou silných spojenců: izraelské pravicové politické strany Herut a newyorské mafie.

Mezi prosincem 1969 a srpnem 1972 Kahanova JDL - s důležitou podporou a instrukcemi z politické strany Menachema Begina Herut v Izraeli, vrcholových důstojníků izraelské tajné služby Mossad a několika bohatých amerických židovských obchodníků - uskutečnila tažení zločinných útoků proti sovětským diplomatům a dalším sovětským cílům v USA. Záměrem bylo soustředit pozornost a vybudovat sympatie k sovětským židům a poškodit vztahy mezi Spojenými Státy a sovětským Ruskem. (6)

12. května 1971 byl Kahane a tucet dalších členů JDL zatčen federálními agenty za spiknutí a výrobu výbušnin. O den později Kahane připustil spojení se skupinou založenou šéfem mafie Josephem Colombem, Jr., někdejším zabijákem, který vedl Colombův zločinecký syndikát. "Kahane měl značnou podporu newyorské mafie", píše izraelský novinář Yair Kotler v jeho životopisu zakladatele JDL. Až do vraždy Colomba v roce 1971 byl vztah mezi Kahanem a šéfem mafie města New York velmi blízký a tito dva zločinečtí šéfové spolupracovali velmi úzce. (7)

Kahane tvrdil, že kvůli svým militantním aktivitám strávil celkem tři roky v americkém vězení. (8) V období začátku sedmdesátých let JDL opustil a přestěhoval se do Izraele - vracel se jen na návštěvy v případě nutnosti, když pořeboval sehnat peníze. Stavěl na mezinárodní proslulosti, kterou získal jako vůdce JDL, a v roce 1976 představil svojí radikální stranu Kach. V roce 1984 byl zvolen do izraelského Knesetu (parlamentu) jako její jediný zástupce. Mezitím newyorská pobočka JDL upadala a rozštěpila se na skupiny jako "Židovská přímá akce", "Spojený židovský

⁴ Yair Kotler, *Heil Kahane* (Sláva Kahanovi), str. 27-29.; R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok), str. 71-75.; J. Kifner, "Meir Kahane," *The New York Times*, 6. listopad 1990, str. B 13.

⁵ R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok), str. 85-98.

⁶ R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok), str. 87, 105-108.

⁷ Y. Kotler, *Heil Kahane* (Sláva Kahanovi), (1986), str. 46-51.; R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok), str. 121-127.

⁸ Geoffrey Wigoder, *Dictionary of Jewish Biography* (Slovník židovské biografie) (New York : Simon & Schuster, 1991), str. 250.

underground“, "Zachovejte naši izraelskou zem“ a "Židovští obránci“. (9)

Kahane byl zavražděn 5. listopadu 1990, když vystupoval na setkání příznivců v hotelu v centrálním Manhattanu v New Yorku. (10)

Ideologie rabína Kahana

V četných projevech a esejích a v několika knihách hlásal Meir Kahane povýšené a dokonce genocidní poselství židovské nadvlády a nelítostný sionismus. Pro vůdce JDL a její mnohé zanícené stoupence jsou všechna opatření k podporování židovského přežití a prosperity - včetně teroru, vyvlastňování a vražd - zcela v pořádku. (11)

Jeho prudký a otevřený styl představuje typická Kahanova esej, která se objevila v roce 1980 v předních židovských společenských novinách. Píše: (12)

...Pomsta je základní židovský pojem, který je pro žida zásadou, nařízením a příkázáním... Pomsta se stává, díky zmatené době, ve které žijeme, něčím špatným... Nechme izraelskou vládu, která je odpovědná za životy svých občanů, udělat pro Ishamaelites (Palestince) ulice, autobusy, obchody a domovy věčným místem teroru a úplné nejistoty... Smažte trpké ponižování Božího jména, které symbolizuje arabské odmítnutí sklonit se před židovskou absolutní mocí. Židovská vláda jako jediná chápe potřebu odstranit znesvěcení plamenem, vypálit ohněm zlo, kterým je arabský národ v našem středu.

V další esejí, kterou publikoval v roce 1973, Kahane zdůrazňuje židovskou nepřemožitelnost. Přijde den, sliboval, kdy všichni nežidé světa uznají nadřazenost vyvoleného národa. (13)

Židovský národ nemůže být nikdy zničen, ale jen on a jeho Bůh historie se v příštích dnech ukáže jako vítěz nad špatností a hloupostí všech ostatních národů. Sion se určitě a jistě zjeví jako hora, ke které se obrátí všechny národy, a židovský Bůh bude ten jediný, před kterým budou všichni klečet na kolenou...

V esejí publikované v roce 1982 Kahane zdůrazňuje nelítostnost, buď

⁹ "JDL je druhá nejaktivnější teroristická skupina, prohlásilo FBI" *Orange County Register* (Santa Ana), 19. listopad 1985.; Robert I. Friedman, "Šťastní Židovští chlapi s bomby: Návrat JDL," *Village Voice* (New York), 6. květen 1986, str. 21, 22.

¹⁰ *New York Times*, 6. listopad 1990, str. A1, B13.

¹¹ Y. Kotler, *Heil Kahane* (Sláva Kahanovi), (1986), str. 184-185.

¹² M. Kahane, *Pomsta*, The Jewish Press (Brooklyn, NY), 13. červen 1980, str. 36D, 46.

¹³ The Jewish Press (Brooklyn), 9. listopad 1973.

- anebo, my nebo oni, přirozený boj mezi židy a jejich "nepřáteli": (14)

Podívejme se na události židovským očima... Libanon: ...Válka byla počata (Izraelem) proti "palestinským" nepřátelům - celému národu - který usiluje o zničení židovského státu a ohromné většiny jeho židů. To je... válka na smrt, naprosté zničení nepřátel, vštěpující úplnou hrůzu a teror, dokud se nezvdají a neuznají Boha.

Židovské a liberální demokratické hodnoty jsou neslučitelné, říkal Kahane často: "Řekl jsem to milionkrát. Západní demokracie, jak víme, je neslučitelná se sionismem... Představa demokratického židovského státu je nesmysl." (15) Při další příležitosti řekl: "Demokracie je pro lidi, kteří nemají pravdu. Žádná pozemská, světská vláda nemá žádnou závaznost pro činy žida, pokud jsou její řády a pravidla proti (židovským) Thora zákonům... Judaismus nikdy nebyl demokratickou formou společnosti." (16)

Virtuální Kahaneho obsesí bylo brutální zacházení s evropskými židy ve válečném období. "Never Again" (Nikdy víc), heslo JDL, se bez obalu odvolává na zážitky holocaustu. Podle Kahanova pohledu je každý nežid potenciální nacistický vrah. "Pokud jeden nežid žije naproti židovi, možnost holocaustu zůstává," napsal. (17) Morální míra každé akce, zdůrazňuje Kahane, musí být "je to dobré pro židy?" Jednání, které není ve shodě s tímto principem, zdůrazňoval, povede k "nové Osvětlení." (18)

V životopise Kahaneho autor Robert Friedman popisuje některé militantní rysy jeho rabínské osobnosti. Vzpomínajíc na jeho první setkání s ním v jeho "Muzeu potenciálního holocaustu" v Jeruzalému, Friedman napsal: "Toto první setkání s ním mě přesvědčilo, že Kahane byl člověk posedlý sexem a násilím. Žvanil bez ustání o tom, že Arabové spí se židovskými ženami." (19) Kahane veřejně nazýval Araby "psi" (20) a nejméně při jedné příležitosti sliboval eliminaci Arabů v Izraeli "jako hubícím postříkem na ty šváby." (21) V mnoha projevech a v roce 1980 v knize nazvané *They Must Go* (Oni musí jít) navrhl svůj plán pro násilné masivní vyhnání (nebo "odsun") palestinských Arabů ze "země Izrael" - to je větší Izrael" (včetně oblasti západního břehu obsazeného Izraelem v roce 1967).

Kahanův světonázor byl shrnut v "prohlášení principů" hnutí Kach,

¹⁴ Jewish Press (Brooklyn), 1. říjen 1982. citace od Lennia Brennera, *Jews in America Today* (Židé v Americe dnes (1986), str. 297.

¹⁵ Citace od J. Kifnera, "Meir Kahane," *New York Times*, 6. listopad 1990, str. B 13

¹⁶ Citace od B. Lynfielda, "Meir Kahane: Boj vpřed," *Midstream*, únor 1986, str. 18.

¹⁷ *Meir Kahane, The Story of the Jewish Defense League* (Meir Kahane, Příběh Židovské obranné ligy(1975), str. 5., citace od G. Cromera, "Obchodní význam Holocaustu," *Studie holocaustu a genocidy* (Anglie), ročník 2, č. 2, 1987, str. 290.

¹⁸ M. Kahane, *Naše výzva: Vybraná země* (1974), str. 137. citace od G. Cromera, "Obchodní význam Holocaustu," *Studie holocaustu a genocidy* (Anglie), ročník 2, č. 2, 1987, str. 291.

¹⁹ R. Friedman, *False Prophet* (Falešný prorok), str. 1.

²⁰ J. Kifner, "Meir Kahane," *New York Times*, 6. listopad 1990, str. B 13

²¹ *The Washington Post*, 27. srpen 1985

keré založil a vedl. To začíná povýšeným vylíčením "židovského národa" jako "neobyčejného, vyvoleného, svatého a nadřazeného." ⁽²²⁾ Prvotní cíl hnutí Kach je odsun Arabů ze všech částí Eretz Izrael (rozšiřující se země Izrael). Přítomnost Arabů v Izraeli znamená nanávist, nestabilitu a krveprolití. Je to časovaná bomba ohrožující existenci sionismu. Arabové žijící v Eretz Izrael proto musí být přemístěni do arabských zemí.

Kahane a jeho příznivci agitovali za izraelský zákon, který by kriminalizoval pohlavní styk mezi židy a nežidy. (To znamená, židé by měli v Izraeli zakázáno vzít si nežida). Navrhovaný zákon by také stavěl mimo zákon široký rozsah společenských styků mezi židy a nežidy, včetně smíšených škol, společenských center, pláží a dokonce rezidenčních čtvrtí. ⁽²³⁾

Kahane a jeho stoupenci se nikdy zvláště nezabývali shodou mezi svým navrhovaným zákonem a Hitlerovými "Norimberskými zákony" z roku 1935, které také zakazovaly pohlavní styk mezi židy a nežidy. ⁽²⁴⁾

Jak Kahane a další nekompromisní sionisté stále upozorňovali, židovský náboženský zákon jednoznačně zakazuje židům brát si nežidy. ⁽²⁵⁾ Citování židovského náboženského písma na podporu svých bezohledných a nekompromisních poselství se mu nikdy nepřičilo. Jak udává americký židovský autor Lenni Brenner, Kahane a jeho stoupenci ⁽²⁶⁾ mají pravdu, že judaismus byl kmenové náboženství s dědičnými knězi přinášejícími zvířecí oběti. Byl genocidní k Amalékitům a snažil se být takový i vůči Kananejcům. I z mnoha dalších důvodů byl fanatický a rasistický.

Podpora pro Kahana a JDL

Několik předních izraelských a amerických vůdců židovské komunity bylo neustále připraveno ochotně podporovat Kahana, ale hlavní americké organizace jako American Jewish Committee, Anti-Defamation League of B'nai B'rith a American Jewish Congress se od něj a JDL distancovaly. Ve stejnou dobu se - i přes její dobře zdokumentované zločinné prohřešky a své poselství nemaskovaného slepého fanatismu a povýšenosti - Kahanova JDL těšila pochopení a podpory překvapivě širokého okruhu amerického židovstva. Během let dali američtí židovští obchodníci

²² Y. Kotler, *Heil Kahane*, (Sláva Kahanovi) str. 195.

²³ Y. Kotler, *Heil Kahane*, (Sláva Kahanovi) 1986), str. 153, 198-212.; podívejte se také na: Geralda Cromera, "Obchodní význam Holocaustu," *Studie holocaustu a genocidy*(Anglie), ročník 2, č. 2, 1987, str. 292-294.

²⁴ See: Lenni Brenner, *Jews in America Today* (Židé v Americe dnes (1986), str. 298.

²⁵ Podívejte se například na: Genesis 28:1, 6; Deuteronomium 7:1-3; Leviticus 20: 2, 26; Ezra 9:1-2, 12; Nehemiah 13: 23-30.

²⁶ L. Brenner, *Jews in America Today* (Židé v Americe dnes (Secaucus, N.J.: Lyle Stuart, 1986), str. 301.

Kahanovi miliony dolarů. ⁽²⁷⁾

V závěru projevu proneseném roku 1971 v prosperující synagoze v Potomacu v Marylandu, během kterého vůdce JDL vychvaloval útok na auto zápalnou bombou, mu početné shromáždění odpovědělo potleskem ve stoje. ⁽²⁸⁾ Jackie Mason, vynikající americký komik, veřejně podporoval Kahana a počátkem roku 1972 účinkoval na dobročinných akcích na podporu JDL. "Demokratický princip by neměl být aplikován na Izrael jako v Americe," vysvětluje Mason (jak nařídil rabín Kahane). ⁽²⁹⁾ Na jednotlivých benefičních recepcích v Bostonu bylo pro Kahana v roce 1986 údajně vybráno přes 20 000 dolarů. ⁽³⁰⁾

Na znamení souhlasu v roce 1972 s Kahanem dokonce vystupovaly přední americké politické osobnosti. Vůdcem JDL byl pozván americký senátor Henry "Scoop" Jackson, se kterým stál na jevišti v New York City. To bylo během silné politické kampaně pro demokratickou stranickou prezidentskou kandidaturu. ⁽³¹⁾ Další přední podporovatel JDL byl americký kongresman Mario Biaggi, který zastupoval ve Washingtonu Bronx. ⁽³²⁾

Přední židovský list, založený na bázi senzačního Brooklynu, Jewish Press (s nákladem od 130 000 do 160 000 výtisků), přijal Kahana jako redaktora a sloupkaře, a dal mu významný prosotor pro jeho ostré a často úmyslně lživé články. ⁽³³⁾

Americký nejvlivnější deník (v židovském vlastnictví) New York Times dal Kahanovi velké množství prostoru pro legitimní a vážené publikování esejí a "otevřených" názorů. ⁽³⁴⁾ Kahanova kniha Oni musí odejít, která volala po genocidním masovém vyhnání palestinských Arabů z jejich starověké vlasti, byla vydána v roce 1980 u "mainstreamové" newyorské vydavatelské firmy Grosset & Dunlap.

Americká televize, noviny a magazíny nikdy nepodrobily Kahana dokonce ani náznakem kritice a pobouření, jak to pohotově dělaly proti nežidovským militantním skupinám jako Ku-Klux-Klan, "Aryan Nation" nebo "The Order", které hlásaly stejná poselství a cíle.

²⁷ R. Friedman, *False Prophet* (Falešný prorok), str. 115-116, 222-224.; R. Friedman, "Uvnitř židovského teroristického podzemí: V království dokonale víry," *Village Voice*, 12. listopad 1985, str. 19. ("Mezi bohatými židy, kteří podporovali JDL je Reuben Mattus, zakladatel a prezident Häagen-Dazs zmrzliny").

²⁸ *Evening Star* (Washington, DC), 1. březen 1971.

²⁹ R. Friedman, *False Prophet* (Falešný prorok), str. 222, 269-271.

³⁰ R. Friedman, "Šťastní židovští chlapi s bomby: Návrat JDL," *Village Voice* (New York), 6. květen 1986, str. 26.

³¹ R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok), str. 147.

³² R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok), str. 125, 185

³³ Y. Kotler, *Heil Kahane*, str. 33.; R. Friedman, *False Prophet* (Falešný prorok), str. 64, 76, 77, 85, 86.

³⁴ Podívejte se například na: Kahanova esej, "Hřích židů ohrožuje Izrael" v *New York Times* 7. dubna 1989.; Kahanova esej "Je duše Izraele ohrožena? Ano, liberálními židy," nacházející se v *The New York Times* 20. prosince 1985. citace od L. Brennera, *Jews in America Today* (Židé v Americe dnes), str. 297, 320, n. 25.; Kahanova esej, "Dost nářků," se zřejmě objevila v *New York Times* 2. listopadu 1972. Zdroj: *The Jewish Defense League: A Cult of Racism and Terror* (Židovská obranná liga: Kult rasismu a teroru) a *Threat to Arab-Americans* (Hrozby americkým Arabům), ADC Issues [report] č. 9, vydaného Americko-arabským Protidiskriminačním výborem, Washington, DC (1982?).

V Izraeli získal Kahane podporu a dokonce i rozsáhlou fanatickou oddanost mnoha "obyčejných" židů, zvláště "sefardských" židů z arabského světa (kteří nyní tvoří většinu izraelského židovského obyvatelstva). Novinář Yair Kotler vylíčil návštěvu Kahana v izraelském městě Afula v červenci 1985 během období židovsko - arabského napětí. Napsal: ⁽³⁵⁾

Samotné jeho objevení se stačilo na to, aby rozproudilo ovzduší a popouzelo pejzate mladíky na ulicích, kteří vidí každého Araba jako potenciální ohrožení svého sociálního postavení.

Na nárožích křičeli "Kahane je spasitel!" Napadali Araby, kteří přišli do Afula pracovat z obou částí Izraele (patřících židům a okupovaných židy). Házeli kameny na arabské automobily...

Plenili obchody. Dav neustále křičel: "Kahane, Kahane! Smrt Arabům!" mnohem víc než před setkáním s ním setkali...

Jeho (Kahanovu) pokřivenou tvář viděly miliony diváků v Izraeli a na celém světě, i to jak křičel: "Jediné řešení je vyhnat Araby pryč! Já chci dostat Araby pryč, pryč, pryč!"

Město bylo sopkou. Kahane z dálky udával tón a strach a nenávisť byly nekontrolovatelné. Vášně se vzdouvaly. Arabové byli nepřátelé... Meir Kahane, rasista, který přišel do Izraele ze Spojených států, rozdmýchával oheň.

Kahane je mrtvý, ale plameny bigotnosti a fanatismu, které tak usilovně rozdmýchával, stále hoří. Nedávné průzkumy ukázaly, že stále víc izraelských židů podporuje, nebo je přinejmenším ochotno vážně uvažovat o nejbrutálnějším opatření proti Arabům žijících pod jejich kontrolou, včetně genocidního násilí hromadného vyhnání ze země "Velkého Izraele."

Sionistická zločinecká činnost: Všeobecný přehled

V průběhu let uskutečnili sionističtí bojovníci stovky ilegálních akcí proti skutečným nebo domnělým "nepřátelům", včetně mnoha aktů vandalismu, útoků a nespočtu výhružných telefonátů. Zde jsou detaily o některých zvláště závažných zločinných operacích. Zatímco odpovědnost JDL za mnohé z nich byla průkazně prokázána, v některých případech jí úplná zodpovědnost prokázána být nemohla.

³⁵ Y. Kotler, *Heil Kahane* (Slavá Kahanovi), , str. 10-11.

26. ledna 1972 zaútočil tým JDL zápalnými bombami na kanceláře americko-sovětské agentury kulturního styku. V plamenech zemřel sedmadvacetiletý tajemník (byl to náhodou žid). Třináct dalších lidí bylo zraněno. Jeden účastník, Sheldon Siegel, se přiznal na policii, že vyrobil bombu a poskytl jména ostatních lidí zapojených do zločinu. O několik let později Kahane odpovědnost JDL za tento zločin potvrdil. Nicméně členové JDL, kteří byli obviněni, byli nakonec propuštěni na podmínku. ⁽³⁶⁾

V květnu 1972 proniklo na rakouskou ambasádu ve Washingtonu D.C. deset zločinců z JDL a zmlátili rakouského velvyslance Karla Grubera, stejně jako vrátného. ⁽³⁷⁾ V květnu 1974 zaútočili členové JDL na aktivistu arabsko-americké komunity Dr. Mohammeda Mehdiho a poslali ho do nemocnice s rozbitými zády. Policii trvalo téměř rok, než zatkla pachatele, třebaže se pachatel objevil v televizi a tímto činem se chlubil. Krátce nato byla Mehdiho kancelář na Manhattanu téměř úplně zničena, zřejmě žhářským útokem. ⁽³⁸⁾

21. února 1975 uznal americký federální soud Kahana vinným z porušení podmínky ve zkušební době, kterou dostal za jeho usvědčení z těžkých zločinů, kterých se dopustil výrobou zápalných bomb. Bylo mu zakázáno jakoliv se zapojovat do aktivit souvisejících s bombami, dynamitem či s dalšími zbraněmi nebo podněcováním násilí. Jako usvědčující důkaz byly použity citace z dopisu napsaného Kahanem, ve kterém vyzýval stoupence k vraždám ruských a arabských diplomatů. Soudce odsoudil rabína na jeden rok vězení. Kahane si odpykal osm měsíců tohoto trestu v manhattanské mezistanicí, kde měl dovoleno odejít každý den jíst do košer restaurace. Kahane využíval toto období "věznění" k řízení záležitostí JDL. ⁽³⁹⁾

V roce 1975 unesl jednadvacetiletý člen JDL David Kamaiko vládní helikoptéru z New York City a požadoval 2 miliony dolarů výkupného na nákup zbraní pro JDL. Kamaiko před zatčením zastřelil pilota. ⁽⁴⁰⁾

V roce 1978 provedl kanadský vůdce JDL Josef Schachter pumový útok na dům pravicového aktivisty Donalda Andrewse. ⁽⁴¹⁾

11. dubna 1982 střílel člen JDL Allan Goodman samopalem do muslimského svatostánku v Jeruzalémě a zabil dva palestinské Araby: staršího muže a dvacetiletého mladíka. Po vstupu do mešity pokračoval ve

³⁶ R. Friedman, *The False Prophet* (Falešný prorok), str. 142-145.; *The Jewish Defense League: A Cult of Racism and Terror* (Židovská obranná liga: Kult rasismu a teroru) a *Threat to Arab-Americans* (Hrozby americkým Arabům), ADC Issues [report] č. 9, vydaného Americko-arabským Protí diskriminačním výborem, Washington, DC (1982?).

³⁷ *Los Angeles Times*, 9. květen 1972, str. 5.

³⁸ Alfred M. Lilienthal, *The Zionist Connection* (Sionistické propojení) (1979), str. 395.

³⁹ R. Friedman, *False Prophet* (Falešný prorok), str. 178-180.

⁴⁰ *The Jewish Defense League: A Cult of Racism and Terror* (Židovská obranná liga: Kult rasismu a teroru) a *Threat to Arab-Americans* (Hrozby americkým Arabům), ADC Issues [report] č. 9, vydaného Americko-arabským Protí diskriminačním výborem, Washington, DC (1982?).

⁴¹ *Vancouver Sun*, 3. červenec 1978.

střelbě a vážně zranil několik lidí. Goodman z Baltimore ve Marylandu absolvoval polovojenský výcvik v táboře JDL Jadel ve státě New York. V rozhovoru Kahane o tomto zločinu řekl, "Neudělal nic špatného... bylo to naprosto v pořádku." (42)

V roce 1987 byli tři členové Židovské obranné ligy zatčeni za jejich účast na přinejmenším šesti bombových útocích, které se staly mezi lety 1984 až 1987 v newyorské oblasti. Obvinění byli Jay Cohen, Sharon Katz a Victor Vancier, hlava JDL v newyorské oblasti. Po přiznání své role v bombovém teroru byl Vancier odsouzen v říjnu 1987 k deseti letům vězení. Další člen JDL, Murray Young, byl odsouzen k pěti letům vězení. (43)

Úředníci FBI věří, že JDL byla za bombovým výbuchem v polovině srpna 1985, který zabil Tscherima Soobzokova v Patersonu v New Jersey a za obdobným (třebaže ne osudným) bombovým útokem na začátku září 1985 vedeným proti Elmarsovi Sprogisovi v Brentwoodu, New Yorku. Soobzokov a Sprogis byli falešně označeni jako "nacističtí váleční zločinci". (44)

V lednu 1991 byl obviněn Kurtech Heber - v novinách označovaný jako "žid, který přežil holocaust" - že se dopustil zločinných vyhrůžek proti Arabsko-americkému protidiskriminačnímu výboru. (45)

Vražda Alexe Odeha

Snad veřejně nejznámější zločin, ve kterém byla JDL zapletena, je vražda Alexe Odeha, oblastního ředitele Americko-arabského protidiskriminačního výboru, ke které došlo 11. září 1985 na západním pobřeží. Odeh byl zabit výbuchem bomby, když vstoupil do své kanceláře ve městě Santa Ana v Jižní Kalifornii. (46)

V roce 1985 činitelé FBI oznámili, že jsou přesvědčeni, že Židovská obranná liga byla odpovědná za vraždu Odeha a přinejmenším za další dva teroristické incidenty na východním pobřeží. "JDL přisuzujeme tři pumové útoky," řekl agent FBI Lane Bonner. (47) Stejně tak zpráva FBI uveřejněná v červenci 1986 uvádí "části" Židovské obranné ligy jako

⁴² *Washington Post*, 12 duben 1982; *Village Voice*, říjen 2, 1984.

⁴³ H. W. French, "Tři členové JDL zadrženi za bombový útok," *New York Times*, 9. květen 1987.; L. Buder, "Vězení pro bývalého šéfa JDL za bombový útok," *New York Times*, 27. říjen 1987, str. B3.

⁴⁴ D. Palermo, "FBI spojuje JDL se zabitím bombou arabského vůdce," *Los Angeles Times*, 9. listopad 1985.; A. Dawson, "Expert na terorismus jsou zmateni zjištěním FBI," *Orange County Register* (Santa Ana), 13. listopad 1985, str. B1, B6.; podívejte se také na: Roberta I. Friedmana, "Šťastní židovští chlapi s bombou: Návrat JDL," *Village Voice* (New York), 6. květen 1986, str. 24.

⁴⁵ K. Reich, "'Holocaust Survivor' zatčen po údajném vyhrožování," *Los Angeles Times*, 30. leden 1991.

⁴⁶ D. Palermo, "FBI spojuje JDL se zabitím bombou arabského vůdce," *Los Angeles Times*, 9. listopad 1985.

⁴⁷ D. Palermo, "FBI spojuje JDL se zabitím bombou arabského vůdce," *Los Angeles Times*, 9. listopad 1985.

odpovědné za vraždu Odeha. ⁽⁴⁸⁾

Tři její členové byli identifikováni americkými federálními vyšetřovateli v roce 1988 jako pachatelé bombového útoku, který zmařil Odehův život. Obvinění zabijáci, kteří se narodili v USA, však prchli do Izraele a vyhnuli se potrestání. Byli to Keith Fuchs, Andy Green a Robert Manning. (pozn. 49) Státní zástupci v Los Angeles a New Yorku označili Roberta Manninga - důležitého aktivistu Židovské obranné ligy - jako podezřelého z přinejmenším čtyř politických bombových útoků v roce 1985 včetně toho, který zabil Odeha. Manning, říkají úřady, se měl za dvě desetiletí násilných aktivit podílet také na hrozbách proti producentům televizních show. ⁽⁴⁹⁾

Po připojení pobočky Židovské obranné ligy v Jižní Kalifornii k zakládající organizaci v roce 1971, Manning rychle získal pověst obzvlášť houževnatého pouličního bojovníka. Šéf JDL Irv Rubin ho pochválil ho jako "pěkně silného hochu. Viděl jsem ho bojovat. Rvali jsme se s nacisty a Araby v ulicích. Je to opravdu aktivní hoch." ⁽⁵⁰⁾ V roce 1988 napsal federální žalobce v soudním dokumentu: "Je známé, že (Manning), zatímco zastupoval židovské zájmy, v několika případech umístil nebo hodil výbušné zařízení do míst, kdy byli arabští protivníci." ⁽⁵¹⁾

Izraelská vláda se snažila brzdit vyšetřování FBI ohledně Odehovy vraždy a federální úřad dokončil šetření až v listopadu 1987. ⁽⁵²⁾ Manning se pokoušel vyhýbat vydání prohlášením, že má srdeční potíže, bere 20 prášků na spaní a tvrdil, že byl pronásledován neprávem, protože je zbožný a ortodoxní žid. Přesto byl nakonec v roce 1993 vydán Spojeným státem. ⁽⁵³⁾

Oficiální schvalování terorismu ze strany JDL

Americký federální úřad vyšetřování opětovně charakterizoval JDL

⁴⁸ D. Palermo, "Zpráva FBI spojuje 'elementy' JDL..." *Los Angeles Times*, 3. červenec 1986.; podívejte se také na: L. Sasaki, "FBI přisuzuje fatalní bombový útok na Santa Ana 'extrémistům'," *Los Angeles Times*, 17. červenec 1986.; S. Engelberg, "Úředníci FBI tvrdí, že mají podezřelé židovské extremisty, kteří položili vybušninu," *New York Times*, 17. červenec 1986.

⁵⁰ K. Reich, "Podezřelý z poštovních bomb poslán zpět do Ameriky," *Los Angeles Times*, 19. červenec 1993.

⁵¹ G. Dillow, "Podezřelý z poštovních bomb je muž mnoha tváří," *Los Angeles Times*, 5. srpen 1993; K. Reich, "Podezřelý z poštovních bomb poslán zpět do Ameriky," *Los Angeles Times*, 19. červenec 1993.

⁵² "Podezřelý z poštovních bomb..." *Los Angeles Times*, 5. srpen 1993.

⁵³ "Záznam FBI: Izrael brání ve vyšetřování," *The Washington Post*, 19. listopad 1987, str. A 19.; "Záznam FBI: obvinil Izrael..." *Los Angeles Times* (Orange County ed.), 19. listopad 1987, str. II/1.; Případ Manninga byl předmětem dvou odhalujících článků ve vlivném židovském společenském týdeníku Jewish Press (Brooklyn), 5. července 1991. Izraelský šéf rabinátu: Zákony Torah zakazují vydání Manninga" (str. 2), oznamoval, že vůdčí izraelský rabín deklaroval, že vydání Roberta Manninga a jeho manželky z Izraele do Spojených států by bylo porušení židovského "Torah zákonu," a nebo Halachu. Článek pokračoval: "Rabín Shaul Yisraeli, přední člen hlavního rabinátu, řekl, že vždy oponoval dohodě o vydání, kterou má Izrael s dalšími zeměmi, protože to je proti Torah zákonům." Druhý článek, "Více o Manningovi: Jsou federálové skutečně pozadu" (str. 56C), uvádí: "(Židovský) Shulchan Aruch a Rambam přikázání výslovně absolutně zakazuje vydat žida do rukou pohana. Ve slovech Rambam 'je zakázáno vydat žida do rukou pohana, stojí tam jeho peníze a nebo jeho tělo... Ten, kdo tak učiní, nemá žádný podíl na příštím světě'..."

jako teroristickou a zločineckou organizaci. Zpráva vydaná v roce 1985 výzkumným a analytickým centrem terorismu FBI potvrdila: ⁽⁵⁴⁾

V analýzách terorismu, publikovaných FBI od roku 1981, byla odpovědnost za 18 teroristických incidentů přisouzena skupinám usilujícím o zveřejnění minulé i současné křivdy židovského národa. I když bylo potvrzeno, že některé z těchto činů byly spáchány jménem "Židovští obránci", "Spojený židovský underground" a "Židovská přímá akce", 15 z těchto incidentů bylo přisouzeno Židovské obranné lize (JDL), zdaleka nejznámější z těchto organizací.

Také v roce 1985 FBI označil Židovskou obrannou ligu jako druhou neaktivnější skupinu ve Spojených státech. (Jen portorikánští teroristé byli během tohoto období aktivnější.) FBI spojoval JDL s 37 teroristickými útoky, které se staly od roku 1977 do roku 1984. ⁽⁵⁵⁾ O dva roky později FBI oznámil, že židovské extrémistické skupiny uskutečnily od roku 1981 do roku 1986 24 teroristických akcí, z nichž 17 bylo dílem Židovské obranné ligy. ⁽⁵⁶⁾

Další americký federální vládní úřad, ministerstvo obrany, charakterizoval JDL ve zprávě vydané v roce 1986 podobně: ⁽⁵⁷⁾

Přes víc jak desetiletí byla Židovská obranná liga (JDL) jednou z neaktivnějších teroristických skupin ve Spojených státech. Ačkoliv se JDL hájila, že je politickou akční skupinou zabývající se upozorňováním na situaci sovětského židovstva a všeobecně chránící židy a židovské zájmy na celém světě, FBI ji již dlouho klasifikuje jako teroristickou organizaci. ⁽⁵⁸⁾

...Základní účel JDL je vykreslit mýtický obraz židů jako obětí. Tato militantnost také podporuje antisovětskou kampaň vedenou k tomu, aby vytvářela a rozdmýchávala nové napětí v Sovětsko-amerických vztazích...

JDL útočí také na arabské, iránské, egyptské, palestinské, libanonské, francouzské a německé cíle ve Spojených státech... V roce 1978

⁵⁴ K. Reich, "Podezřelý z poštovních bomb poslán zpět do Ameriky," *Los Angeles Times*, 19. červenec 1993; M. Parks & E. Malnic, "Izrael rozhodl podezřelého z vraždy vydat zpět do L.A. před soud," *Los Angeles Times*, 17. srpen 1993. Jedna z podmínek pro vydání Manninga do US bylo, že nebude obviněn nebo stíhán za jeho roli při zabití Odeha. V říjnu 1993 federální porota v Los Angeles shledala Roberta Manninga vinným ze spoluúčasti na bombovém útoku, při kterém zahynul dvaatřicetiletý tajemník počítačové společnosti Patricia Wilkerson. Viz: "Bývalý aktivista JDL vinen ze zabití bombovým útokem," *Los Angeles Times* (Orange County edition), 15. říjen 1993, str. A1, A12.

⁵⁵ Americké ministerstvo spravedlnosti, FBI, výzkumné a analytické centrum terorismu, sekce terorismu, kriminální výzkumná divize, analýza FBI teroristických incidentů a s terorismem souvisejících aktivit ve Spojených státech (1985), str. 16-18. citace Issaa Nakhleha, viz *Encyclopedia of the Palestine Problem* (Encyklopedie palestinského problému, New York: Intercontinental Books, 1991), ročník II, str. 862, 867.

⁵⁶ "FBI tvrdí, že JDL je druhá neaktivnější teroristická skupina," *Orange County Register* (Santa Ana), 19. listopad 1985.

⁵⁷ "Záznam FBI: Izrael brání ve vyšetřování," *The Washington Post*, 19. listopad. 1987, str. A 19.

⁵⁸ Americké ministerstvo obrany, Terorismus ve Spojených Státech a potencionální ohrožení nukleárními prostředky. (R-3351-Doe, leden 1986), str. 11-16. citace Issaa Nakhleha, viz. *Encyclopedia of the Palestine Problem* (Encyklopedie palestinského problému (New York: Intercontinental Books, 1991), ročník II, str. 862-864, 867-68. Analytik pro Rand Corporation potvrdil, že v roce 1984 židovské skupiny používaly "dvojstrannou strategii mezi občanskou neposlušností a zpravidla pokojným protestem až k vandalství a přímým aktům terorismu." (Zdroj: "FBI tvrdí, že JDL je druhá neaktivnější teroristická skupina," *Orange County Register* [Santa Ana], 19. listopad 1985.)

/například/ byli cílem egyptští diplomaté... Útoky spáchaly i pobočky ligy ve Francii, Británii, Itálii a Izraeli.

V mnoha nedávných letech, pokračuje oficiální zpráva,

Se JDL zabývala dvojitou strategií boje občanskou neposlušností a veřejnými pokojnými protesty, spolu s akty přímého terorismu... Bomby jsou pro JDL oblíbenou taktikou, která byla použita při 78 procentech všech incidentů JDL. Střelba je další, byla použita při 16 procentech útoků, a následuje žhářství, vandalismus a únosy, s jedním procentem využití...

Od roku 1968 zavraždila JDL sedm osob a zranila přinejmenším 22... Šedesát dva procent všech útoků JDL je směřováno proti majetku; 30 procent proti obchodům; 40 procent proti vysokoškolským a akademickým institucím; a dvě procenta proti náboženským cílům.

Typické je, že se anonymní volající přihlásí k odpovědnosti za konkrétní teroristický čin buď jménem JDL nebo nějaké podskupiny, jen aby oficiální mluvčí JDL druhý den toto spojení popřel.

V minulosti, třebaže JDL patřila k neaktivnějším teroristickým organizacím ve Spojených státech, vypadala tato hrozba především symbolicky... Nedávné události ale způsobily, že tento pohled vyžaduje přehodnocení. Zvýšení militantního židovského terorismu představuje nejen vystupňované násilí, ale významná změna typu cílů, právě tak jako drastický posun v taktice.

...Tato skupina zřejmě soustředí své úsilí na osoby a instituce, které považuje za nepřátele judaismu a Izraele. Terčem se nyní (1986) stali bývalí nacisti a váleční zločinci; palestínští a arabští jednotlivci a instituce; a osoby a tzv. výzkumná centra podporující názory o holocaustu, které minimalizují rozměry židovského utrpení.

Možná nejdalekosáhlejší změnou je rostoucí používání atentátů a eliminace nepřátel židovských lidí a Izraele.

Mordechai Levy a Židovská obranná organizace

Kromě Kahana byli dvěma nejpřednějšími aktivisty JDL Irv Rubi a Mordechai Levy. Každý z nich byl opakovaně zatčen za kriminální aktivity.

Až do roku 1982 či 1983 byl Mordechai (Mark) Levy jedním z neaktivnějších aktivistů Židovské obranné ligy. ⁽⁵⁹⁾ Mezi jeho četnými

⁵⁹ R. Friedman, *False Prophet* (Falešný prorok), str. 232-233.

zatčení bylo jedno v roce 1981 kvůli podezření z automobilového pumového útoku. ⁽⁶⁰⁾ V jednom případě byl oblečen do úplné vycházkové nacistické uniformy a požadoval o povelení přehlídkového pochodu v přijímací hale ve Filadelfii, patrně ve snaze upozornit místní židovskou komunitu na "nebezpečí neonacismu." ⁽⁶¹⁾

Poté opustil JDL (pravděpodobně proto, že nebyla "dost militantní") a založil Židovskou obrannou organizaci (JDO). Tvrdil, že jeho skupina, založená v New York City, měla víc než 3 000 členů (skutečný počet pravděpodobně nepřesáhl deset). V následujícím roce byli Levy a jeho soupeř, militantní sionista Irv Rubin zaneprázdnění stále trapnějšími spory.

V srpnu 1989 byl Levy zatčen po dramatické noční konfrontaci s Rubinem a dalšími členy JDL. Obávaje se, že se ho Rubin pokoušel zabít, Levy vylezl na střechu budovy kde žil a začal střílet dolů na ulice Manhattanu poloautomatickou puškou. Zranil opraváře klimatizací, který seděl ve své zaparkované dodávce. ⁽⁶²⁾ Levy byl později za zranění devětašedesátiletého opraváře odsouzen ke čtyřem a půl letům vězení. ⁶³

22. dubna 1993 členové Židovské obranné organizace zaútočili na demonstranty shromážděné ve Washingtonu D.C. k protestu u Amerického muzea památky holocaustu. Přínejmenším jedna osoba byla vážně zraněna. Mluvčí JDO řekl reportérům, že několik členů z jeho skupiny napadlo a zmlátilo "čtyři nebo pět" z 150 nebo kolika lidí, kteří se shromáždili k vyjádření svého odporu k muzeu. ⁽⁶⁴⁾

Jedna z obětí byl David Willcox, 52-letý zaměstnanec washingtonské předměstské zdravotní komise. Stál na rohu ulice, když na něj zaútočili tři lidé v černé "polovojenské" uniformě s čapkou s Davidovou hvězdou. Mlátili ho přes hlavu a nohy kovovými tyčemi. Willcoxovo zranění si vyžádalo hospitalizaci a 12 stehů na hlavě.

Dva členové JDO později útok proti Willcoxovi přiznali. Mluvčí JDO Michael Schneider řekl reportérům, že jeho skupina bude stále dělat "všechno, co je nezbytné" k "bránění" židů, včetně útoků na "nepřátele" v ulici. FBI řekl, že vyšetřuje útok proti Willcoxovi jako možný akt "vnitřního

⁶⁰ „JDL nebyla dost militantní pro Levyho,“ *New York Post*, 11. srpen 1989, str. 5.

⁶¹ R. Friedman, „Oy Vey, Make My Day,“ *Village Voice*, 22. srpen 1989, str. 15.

⁶² *New York Daily News*, 11. srpen 1989, str. 1, 4, 5.; *New York Post*, 11. srpen 1989, str. 1, 5.; podívejte se také na: „Muž obviněn z ostřelování na Bleecker Street,“ *New York Times*, 11. srpen 1989, str. B3.; R. Friedman, „Oy Vey, Make My Day,“ *Village Voice*, 22. srpen 1989, str. 15 ff.

⁶³ „Židovský bojovník dostal čtyři a půl roku za střelbu,“ *New York Post*, 12. duben 1990 (?).

⁶⁴ L. Goodstein, „Protestující proti muzeu holocaustu byli zbiti,“ *The Washington Post*, 29. duben, str. C1, C2.; L. Kellman, „Zločin nenávisti způsobilo otevření muzea,“ *The Washington Times*, 24. duben 1993, str. A 11.; L. Kellman, „Výprask potupil židy: *The Washington Times*, 29. duben, str. B1, B2.; *The Washington Report on Middle East Affairs*, červen 1993, str. 50, 51, 108.; více v 22. duben 1993, demonstrace, viz: *The Journal of Historical Review*, červenec-srpen 1993, str. 2-3, 17.; *The New York Times* informoval čtenáře, že „byl udělán pokus přerušit vzpomínkový obřad muzea (holocaustu) 22. dubna“ (*NY York Times*, „Book Review“ section, 11. červenec, str. 1.) Toto není pravda. Na demonstraci byl policejní dohled, aby byla na určitou vzdálenost od místa památného obřadu a byla zcela poklidná. Jediné „narušení“ bylo násilí páchané proti pokojným demonstrantům.

terorismu“, zatímco městská policie oznámila, že vyšetřují tento incident jako možný "zločin nenávisti.“ (to se objevilo v tisku, přesto nebyl nikdo zatčen).

Irv Rubin

Od začátku sedmdesátých let byl Irv Rubin zřejmě nejpřednějším aktivistou Židovské obranné ligy a jejím mluvčím. Z pozice vůdce operací JDL na západním pobřeží vystoupal na post "národního předsedy“ po-Kahanovské JDL. Od roku 1979 se podařilo Rubina 39-krát zatknout ve spojitosti s aktivitami JDL. ⁽⁶⁵⁾

V březnu 1992 Irv Rubin byl zatčen kvůli podezření ze spiknutí za účelem vraždy. Byl propuštěn několik dnů poté, co losangeleský úřad okresního prokurátora rozhodl, že policii chybí dostatek důkazů pro jeho věznění. ⁽⁶⁶⁾

V srpnu 1992 se Rubinově JDL podařilo nátlakem na losangeleskou restauraci a noční klub Largo zrušit koncert pořádaný Palestinskou dobročinnou společností k výběru peněz na humanitární pomoc. Rubin varoval majitele podniku Largo, Marka Flanagana, že může "očekávat potíže“ a "rozhněvané protesty“, pokud tuto akci nezruší. Zanedlouho poté Flanagan zjistil, že dveřní zámky jeho podniku byly zničeny rychle tuhnoucím lepidlem. Tehdy, jen hodinu před začátkem akce Flanaganem zrušil koncert z obavy, že by účastníci mohli být obětí možného útoku JDL. ⁽⁶⁷⁾

Násilí proti revizionistům holocaustu

Mezi nejčastějšími cíly židovských teroristů v posledních letech jsou ti, kdo odmítají obecně přijatý příběh holocaustu o tom, během druhé světové války bylo zabito šest milionů židů.

V posledních desetiletích roste počet badatelů, kteří citují zajímavé důkazy, které zvyšují vážné pochybnosti o mnoha údajně dobře zdokumentovaných aspektech příběhu holocaustu. Mezi tyto "revizionisty holocaustu“ patří uznávaný, nejprodávanější britský historik David Irving, francouzský profesor Robert Faurisson a Dr. Arthur Butz ze Severozápadní

⁶⁵ The Jewish Defense League, *ADC Issues* [report] No. 9, vydáno the American-Arab Anti-Discrimination Committee, Washington, DC (1982?).

⁶⁶ „Předseda JDL Rubin osvobozen v případě vraždy,“ *Los Angeles Times*, 11. březen 1992.

⁶⁷ P. M. Twair, „Svoboda projevu jen vzpomínka na Gang-Ridden Los Angeles,“ *The Washington Report on Middle East Affairs*, říjen 1992, str. 55, 85.

univerzity. (Pro více informací o revizionizmu holocaustu a argumentech historických revizionistů si objednejte katalog knih, kazet a dalšího materiálu od Institute for Historical Review.)

Násilné incidenty proti revizionistickým "myšlenkovým zločincům" zahrnuje:

— George Ashley, učitel historie na vysoké škole a podporovatel IHR, byl terčem několika teroristických útoků kvůli jeho revizionistickým názorům. V dubnu 1982 vhozeny do okna jeho předměstského domu v Los Angeles dvě cihly. O měsíc později byly před jeho dům vhozeny dvě benzínové zápalné bomby a v prosinci 1982 kriminálníci z JDL vyplenili Ashleyho dům a způsobili škodu zhruba 26 000 dolarů. ⁽⁶⁸⁾ Mordechai Levy se později chvástal: "My jsme ho varovali [Ashleyho], že jestli bude pokračovat ve své činnosti, pocítí následky... Varovali jsme, že jestli školní komise Ashleyho nezastaví, tak ho zastavíme my." ⁽⁶⁹⁾ V červnu 1984 měl Ashley opakované telefonáty od někoho, kdo mu vyhrožoval pumovým útokem na jeho dům. Člen JDL identifikovaný policií ze záznamů nahrávek hrozeb byl později zatčen. ⁽⁷⁰⁾ V srpnu 1984 byl zatčen člen JDL Michael S. Canale jako podezřelý z bombových hrozeb proti Georgeovi Ashleymu. ⁽⁷¹⁾ V květnu 1985 byl Ashleyho dům terčem dalších bombových útoků, při kterých nebyl nikdo zraněn. Na chodník vedoucí k Ashleyho vstupním dveřím byla nastříkána písmena "JDL". ⁽⁷²⁾ Tento útok byl zmíněn v lednu 1986 ve zprávě federální vlády. ⁽⁷³⁾

— Následující měsíc /květen 1985/ JDL potvrdila svou odpovědnost za bombové útoky na dům George Ashleyho, losangeleského vysokoškolského učitele, který řekl studentům, že počet židů zabitých nacisty během druhé světové války byl mnohem menší, než je obecně přijaté číslo šest milionů a že během války zahynul ne víc než milion židů.

— Dr. Charlesovi Weberovi, přispívateli do IHR Žurnálu historického revizionizmu, bylo zdemolováno jeho auto při dvou samostatných incidentech během dubna 1985. Prohlášení JDL, která vyhrožovala vystupňováním bombových útoků, došlo naplnění při druhém incidentu. ⁽⁷⁴⁾

⁶⁸ *IHR Newsletter*, červen 1985, str. 10.

⁶⁹ *Daily News* (Los Angeles), 9. prosinec 1982, str. 10.

⁷⁰ *Daily Breeze* (Torrance), 1. září 1984.

⁷¹ R. Varenchik, „Muž, který označuje holocaust za lež, dostal hrozby: JDL figuruje jako podezřelá,“ *Los Angeles Daily News*, 21. srpen 1984, str. 1, 8.

⁷² A. Jalon, „Bomba zasáhla dům spochybňovače holocaustu,“ *Los Angeles Times*, 16. květen 1985.

⁷³ Americké ministerstvo obrany, Terorismus ve Spojených Státech a potenciální ohrožení nukleárními prostředky. R-3351-Doe, January 1986, str. 11-16. citace od Issaa Nakhleha, *Encyclopedia of the Palestine Problem* (Encyklopedie palestinského problému (New York: Intercontinental Books, 1991), ročník II, str. 862-864, 867-68.

⁷⁴ *Tulsa Tribune*, 12. duben 1985, a informace od Dr. Webera.

— Dr. Reinhard K. Buchner, profesor fyziky na Kalifornské státní univerzitě Long Beach a člen IHR vydavatelského odborného výboru (1980-1983) byl obětí opakovaného napadení JDL v roce 1981, 1982 a začátkem roku 1983. Byl poplíván, fyzicky napaden, bylo mu vyhrožováno telefonem a byl obtěžován ve své kanceláři i doma. ⁽⁷⁵⁾

— Německý Kanadán, vydavatel Ernst Zündel, přední revizionistický aktivista, byl Židovskou obrannou ligou opakovaně napaden. V prosinci 1983 ho zločinci z JDL zmlátili na schodech torontské staré radnice. JDL proti němu uskutečnila další útok 6. února 1984. V září 1984 byl Zündelův dům v Torontu poškozen při útoku trubkovou bombou. Skupina označující se jako "Lidová osvobozenecká armáda Židovské obranné ligy" se přihlásila k zodpovědnosti telefonátem do místní televizní stanice. V lednu 1985 zaútočila lůza z JDL na Zündela, jeho právního zástupce Douga Christieho a na Christieho sekretářku u vchodu do torontské soudní budovy.

— Kancelář německo-americké skupiny byla vypálena v roce 1985, zřejmě kvůli organizačnímu skepticizmu o tvrzení ohledně holocaustu. Podle zprávy o terorismu vydané v lednu 1986 federálním ministerstvem energetiky, ⁽⁷⁶⁾ nějaký anonymní volající v červnu 1985 uvedl, že JDL měla v úmyslu zapálit kanceláře Německo-amerického politického akčního výboru v Santa Monice v Kalifornii. Německo-americká skupina pravděpodobně rozhněvala JDL svým tvrzením, že "židé nebyli zplynováni nacisty... /a že/ čísla a zprávy o předem rozhodnutém vyhlazování jsou velmi přeháněny profesionálními lháři."

Terč: Institute for Historical Review

Od svého založení v roce 1978 byl Institute for Historical Review hlavním americkým vydavatelstvím knih a dalších materiálů zkoumajících vyhlazovací příběhy holocaustu. Z tohoto důvodu se jeho kancelář v Jižní Kalifornii, stejně jako jednotliví pracovníci IHR, stala terčem systematické kampaně, která zahrnuje střelbu, tři zápalné bomby, zdemolování aut pracovníků IHR, propíchnutí 22 pneumatik na autech pracovníků, pořádání JDL demonstrací před kanceláří IHR a nespočet telefonních vyhrůžek během úředních hodin a v noci domů pracovníkům IHR. Takové intenzivní

⁷⁵ *IHR Newsletter*, červen 1981, str. 4.; *IHR Newsletter*, květen 1983, str. 6.; Informace od J. Marcelluse.

⁷⁶ Zdroj: Americké ministerstvo obrany, Terorismus ve Spojených Státech a potencionální ohrožení nukleárními prostředky. R-3351-Doe, leden 1986, str. 11-16. citace z: Issa Nakhleha, *Encyclopedia of the Palestine Problem* (Encyklopedie palestinského problému (New York: Intercontinental Books, 1991), ročník II, str. 862-864, 867-68.

obtěžování bylo důvodem, že se rodina jednoho pracovníka IHR musela přestěhovat. ⁽⁷⁷⁾

V průběhu demonstrace JDL před kanceláří IHR 19. března 1981 Mordechai Levy a další protestující JDL uťčili na auta státních agentů, kteří přijeli zajistit bezpečnost. Zatímco křičeli vyhrůžky, Levy rozbil pravé okno spolujezdce automobilu, který projížděl. ⁽⁷⁸⁾

O několik týdnů později, 5. dubna 1981, chuligáni z JDL provedli další násilnou demonstraci před kanceláří IHR, během které byl pracovník IHR sražen k zemi a zmlácen.

V ranních hodinách 25. června 1981 přišel proti kanceláři IHR první útok zápalnou bombou. Naštěstí zápalné zařízení - podobně jako "molotovův koktejl" - způsobilo jen menší škodu. Muž, tvrdící, že zastupuje "Židovské obránce", telefonicky oznámil zpravodajským kancelářím odpovědnost za útok. ⁽⁷⁹⁾

Druhý žhářský útok proti kanceláři IHR přišel 25. dubna 1982. Při něm byla poškozena kopírka, několik kusů nábytku a nějaké záznamy. Telefonickým vzkazem do místní tiskové kanceláře se přihlásila k odpovědnosti skupina nazývající se "Židovští obránci". ⁽⁸⁰⁾

Při útoku 5. září 1982 byla kancelář IHR poničena výstřely, byla rozbíta dvě okna a poškozené vchodové dveře. A nakonec, nevelké zápalné zařízení způsobilo mírné poškození předku kanceláře. Později ten den, jako během celého týdne, přicházely telefonáty vyhrožující pracovníkům zastřelením. Ačkoliv byl hlas volajícího rozpoznán jako Mordechaie Levyho, jak je typické, nebyl kvůli tomu nikdy zatčen. ⁽⁸¹⁾

Žhářský útok zápalnou bombou

Tato teroristická kampaň vyvrcholila ničivým žhářským útokem na kancelář Institutu a sklad v Torrance 4. června 1984 - na 209 výročí Americké nezávislosti. Škoda po útoku ve čtyři hodiny ráno byla odhadována na 400 000 dolarů. ⁽⁸²⁾

⁷⁷ *IHR Newsletter*, srpen 1984.; Dopis od ředitele IHR Marcelluse pro amerického Senatora Jeremiaha Dentona, 20. červenec 1984.; Informaci poskytl Marcellus.

⁷⁸ *Daily Breeze* (Torrance), 20. březen 1981, str. 1.; Informaci poskytl J. Marcellus.

⁷⁹ „Teror přichází na IHR,“ *IHR Newsletter*, červenec 1981, str. 2.

⁸⁰ „Žháří zautočili na kancelář Institute for Historical Review,“ *Daily Breeze* (Torrance), 5. červenec 1984, str. A3.; *IHR 1982 Annual Report* [IHR Newsletter], prosinec 1982, str. 2.

⁸¹ „Nacističtí pochybovači holocaustu terčem židovské skupiny,“ *Los Angeles Times*, 1. srpen 1985, str. B 1.; *IHR 1982 Annual Report* [IHR Newsletter], prosinec 1982, str. 2.; Informace poskytl J. Marcellus.

⁸² „Žháří zautočili na kancelář Institute for Historical Review,“ *Daily Breeze* (Torrance), 5. červenec 1984, str. A3.

Ve zvláštním vydání novin IHR (srpen 1984) ředitel IHR J. Marcellus uvedl:

Fyzicky prakticky přestal Institute for Historical Rewiew existovat. Devadesát procent zásob našich knih a nahrávek - největší sbírka historické revizionistické literatury - bylo zničeno. Každý kus vybavení a strojů - včetně stolů, židlí, souborů a polic - leží ohořelý na hromadách nepoužitelných a zkroucených odpadků. Rukopisy, dokumenty, předlohy, fotografie a filmové negativy - výsledky víc než šesti dlouhých let houževnatého a horlivého úsilí přinést nekorektní historické údaje lidem na celém světě - již neexistují. Desítky tisíc knih... v odhadované škodě přes 300 000 dolarů, jsou zničeny... Více jak 2 500 čtverečních stop prostoru, kdysi jednoho ze světově nejkontroverznějších vydavatelství, leží v chaosu a totálních ruinách.

O dva dny později se vůdce JDL Irv Rubin objevil na místě vypálené kanceláře IHR a veřejně si pochvaloval žhářský útok. JDL, prohlašoval, "jednoznačně schvaluje nedávné zničení kanceláře Institute for Historical Rewiew." Popíral jakoukoliv osobní zodpovědnost, ale řekl, že zločinný útok byl uskutečněn bývalým aktivistou JDL jménem Larry Winston (Joel Cohen). "Jsem přesvědčen z celého srdce, že (Winston/Cohen) měl co do činění s tímto žhářstvím", prohlásil Rubin. ⁽⁸³⁾

Ačkoliv v souvislosti se žhářským útokem v roce 1984 nebyl nikdo zatčen, důmyslný charakter útoku naznačuje, že to mohla být práce vycvičeného agenta cizí vládní agentury.

Místní zprávy, americké noviny a televize o tomto aktu zločinu "hořících knih" téměř vůbec neinformovaly. Toto pokleslé chování médií přinutilo známého novináře Alexandra Cockburna k poznámce (na stránkách liberálního týdeníku *The Nation*): ⁽⁸⁴⁾

Skupina ve Spojených státech, která vydává materiály snižující obecně přijatý opis nacistického vyhlazování židů, se jmenuje Institute for Historical Review. Moc mě nepřekvapuje, že jeho kancelář v Torrance v Kalifornii byla v červenci 1984 vypálena. Možná je to to, co dopisovatel označila za "dobrou informovanost" ohledně takových bludařských názorů.

V téže době se přesto několik prominentních odvážných hlasů otevřeně ozvalo proti útoku. Americký historik John Toland - který obdržel v roce 1971 Pulitzerovu cenu za všeobecnou literaturu faktu za jeho knihu

⁸³ „JDL tleskala vypálení institutu v Torrancii,“ *Daily Breeze* (Torrance), 7. červenec 1984, str. A1, A6.;Bezprostředně po pumovém útoku, IHR začal znovu v provizorním novém kanceláři v Torrancii. V roce 1985 Rubin sdělil, že kampaň JDL přinutí IHR opustit město. („Nacističtí pochybovači holocaustu terčem židovské skupiny,“ *Los Angeles Times*, 1. srpen 1985, str. B 1.)

⁸⁴ A. Cockburn, „Bití ďábla,“ *The Nation*, 20. březen, 1989, str. 366.

Vycházející slunce - napsal IHR: ⁽⁸⁵⁾

Když jsem se dozvěděl o vypálení kanceláře - skladu Institute for Historical Review, byl jsem šokován. A když jsem neslyšel žádné odsouzení tohoto aktu terorismu v televizi a nečetl žádné námitky v úvodnících na stránkách našich předních novin nebo ze sálů akademií, byl jsem konsternován a podrážděn. Vyzývám všechny lidi skutečně věřící v demokracii k připojení se k mému veřejnému odsouzení nedávného spálení knih v Torrance v Kalifornii.

Britský historik David Irving, autor mnoha vyhlášených a velmi úspěšných historických prací, prohlásil: "Byl jsem hluboce šokován, když jsem slyšel o žhářském útoku na vaši budovu".

JDL narušuje konferenci IHR

V půlce února 1989 způsobily výhrůžky Židovské obranné ligy zrušení třídní konference Institute for Historical Review ve dvou hotelech v Jižní Kalifornii.

Rezervace pro devátou konferenci IHR byla zajištěna měsíc dopředu v hotelové restauraci Red Lion v Costa Mesa. Několik dní předtím, než měla začít, hotel obdržel první příval telefonických vyhrůžek upozorňujících na to, že jestli se shromáždění IHR uskuteční podle plánu, tak budou před hotelem velké demonstrace. Množství podobných hrozeb přimělo generálního ředitele Russella Coxe k ustoupení před sionistickou skupinou a ke zrušení hotelové dohody s IHR. Coxovi se pak dostalo v hotelovém vestibulu za dovození "tiskové konference" od šéfa JDL Rubina urážek na cti.

Pak bylo narychlo uděláno takové opatření, že shromáždění IHR bylo přesunuto do blízkého hotelu Holiday Inn. Nicméně jen hodinu předtím, než měla být zahájena – když už přijížděli účastníci - Holiday Inn také zrušil dohodu a ustoupil před podobnými výhrůžkami, které dělali proti hotelu Red Lion.

V tom okamžiku, s pomocí bývalého amerického kongresmana Johna Schmitze, ředitel IHR J. Marcellus provedl pohotovou dohodu s Joem Bischofem, vlastníkem obchodního domu "Old World Village" na huntingtonské pláži a přesunul Konferenci IHR tam. Bischof odmítl

⁸⁵ Prohlášení Tolanda a Irvinga se objevili v *IHR Newsletter*, říjen 1984, str. 1.

ustoupit před zastrašováním JDL. Demonstrace v místě konání se zúčastnila hrstka ubohých, transparenty mávajících členů JDL pod vedením Rubina, kteří pokřikovali urážky na kolemjdoucí. I přes problémy návštěvníků byla devátá konference IHR byla označena za jednu z nejúspěšnějších a nejsmělejších. ⁽⁸⁶⁾

Kriminálníci JDL napadli mladého židovského revizionistu

22. ledna 1992 byl revizionistický aktivista David Cole napaden kriminálníky z JDL na setkání konající se na kalifornské univerzitě v Los Angeles. Před začátkem setkání se vůdce JDL Rubin pokoušel vytlačit mladého Cola dolů ze schodiště. Výtržníci z JDL obtěžovali a šikanovali organizátora setkání, Roberta Morrisseye. Po zahájení setkání se výtržníci z JDL snažili pokřikovat na mluvčího, a pak házeli na Cola jídlo. Nakonec Cola - který je žid – napadli, udeřili ho do obličeje a přerazili mu nos. ⁽⁸⁷⁾

Rvačka byla zaznamenaná na videokazetu kamerou reportérů CBS z televizního zpravodajského programu "48 hodin", jakožto zpravodaji dvou místních losangeleských televizních stanic. Ani jedna ze dvou místních stanic se o incidentu ve svém nočním zpravodajském vysílání nezmínila ani slovem. Podobně se i pracovníci CBS rozhodli nezveřejnit ani sekundu z tohoto výbuchu citů, ba ani v reportáži o revizionismu holocaustu, která byla součástí hodinového pořadu na CBS "48 hodin" vysílaného 26. února 1992. Představitelé systému patrně rozhodli, že scény, kde sionističtí výtržníci bijí mladého židovského revizionistu, se "nehodí" k image revizionismu, kterou CBS prezentuje svým divákům. ⁽⁸⁸⁾

Násilí v Evropě

Vražda François Duprat

Ve Francii byl François Duprat - talentovaný mladý historik, pedagog a plodný spisovatel - zabit v roce 1978, čímž se stal první osobou, která byla zabita kvůli své podpoře revizionismu holocaustu. Duprat publikoval spisy bývalého vězně koncentračního tábora Paula Rassiniera, šířil brožuru Zemřelo skutečně šest milionů? a publikoval svou vlastní revizionistickou

⁸⁶ *IHR Newsletter*, duben 1989.

⁸⁷ *IHR Newsletter*, únor 1992, str. 5.; *IHR Newsletter*, duben 1992, str. 1.

⁸⁸ V roce 1992 Cole pořídil videonahrávku rozhovoru s ředitelem státního muzea Auschwitz. VHS videokazeta, „Rozhovor Davida Colea s Dr. Franciszek Piper,“ je k dispozici u IHR za \$49, plus \$2.50 poštovné a balné.

stať "Záhada plynových komor": ⁽⁸⁹⁾

Následkem svých aktivit byl osmatřicetiletý učitel zavražděn 18. března 1978, když byl jeho vůz vyhozen do vzduchu. Jeho manželka, která jela s ním, přišla při výbuchu o nohy. K zodpovědnosti za vraždu se okamžitě přihlásily židovské "Remembrance Commando" and a "Jewish Revolutionary Group". ⁽⁹⁰⁾ Tento útok byl tak rafinovaný, že je až těžké uvěřit, že by do něj nebyla zapojena žádná vládní organizace.

Izraelská vazba

Není žádné tajemství, že Izrael poskytuje trénink a zbraně pro lokální "židovské obranné skupiny" ve Spojených státech a mnoha dalších zemích. Viktor Ostrovsky, bývalý důstojník zpravodajské služby Mossad, izraelské výzvědné a tajné bezpečnostní agentury, potvrdil toto spojení ve své hodně diskutované knize "Lstí a klamem" (*By Way of Deception*). ⁽⁹¹⁾Jedno oddělení Mossadu, píše Ostrovsky, je Tsafiririm, které je odpovědné za nasazení židovských obranných skupin zvaných "rámce" či misgerot po celém světě, nyní včetně některých částí Spojených států, kde je antisemitismus považovaný za hrozbu... Hlavní náplní je pomáhat vůdcům židovských komunit mimo Izrael zajišťovat jejich vlastní bezpečnost. Část toho plní našťavané vakeshet čili "luk a šíp", izraelské polovojskové mládežnické brigády.

...Mladíci z jiných zemí jsou často přesunuti [do Izraele], aby strávili léto učením se o bezpečnosti, seznamováním se s takovými dovednostmi, jako překonání překážkové dráhy, bivakování a jak použít odstřelovací pušku a útočnou zbraň UZI. Dále je učí ostatním zručnostem, například jak stavět úkryty pro skrývání zbraní nebo dokumentů, kdy a jak dělat bezpečnostní kontroly, stejně jako zásady vyšetřování a zpravodajského sběru informací.

Izrael poskytuje zbraně pro četné "židovské obranné skupiny", upřesňuje Ostrovsky, nepřímo přes známé obchodníky se zbraněmi.

Tagar/Betar

V Evropě je nejdůležitější sionistickou teroristickou skupinou Tagar, mládežnická (nebo "studentská") větev radikálního sionistického hnutí Betar. Skupina Tagar/Betar uskutečnila četné kriminální útoky proti "nepřátelům", včetně revizionistů holocaustu. Velitelství Tagar/Betar v Paříži má úzké vazby na izraelskou vládu a zvláště na politickou stranou

⁸⁹ Philip Rees, *Biografický slovník extrémní pravice od roku 1980* (New York: Simon & Schuster, 1990), str. 106-107.; R. Faurisson, *The Journal of Historical Review* (IHR), zima 1988-89, str. 417 f.

⁹⁰ *Le Monde* (Paris), 19-20. březen 1978, str. 24, a 23. březen 1978, str. 7. podívejte se také na: „Quinze ans de terrorisme,“ („Patnáct let terorismu“), *Le Choc du Mois* (France), červen 1991, str. 7.; M. Weber, *The Journal of Historical Review*, leto 1988, str. 180, 184.

⁹¹ Victor Ostrovsky a Claire Hoy, *By Way of Deception* (Prostřednictvím podvodu) (New York: St. Martin's Press, 1990), str. 291-292.

Begina a Shamira. Tagar je údajně kontrolovaný izraelskou tajnou službou Mossad. ⁽⁹²⁾

Aktivisti Tagaru se často vychloubají svými zničujícími "úder" proti každému, kdo "popírá holocaust". Tagar přiznal odpovědnost za fyzické napadení francouzského revizionistického historika Oliviera Mathieua během televizního rozhovoru v únoru 1990. O tři měsíce později zločinci Tagaru vyrabovali knihkupectví "Ogmios" v Paříži (které přinášelo revizionistické tituly).

Aktivista dostane bojový výcvik podle vojenského plánu od izraelských armádních důstojníků. Členové Tagaru nosí polovojenskou modrou uniformu s bílou vázankou (sionistické barvy). Tagar/Betar operoval v Evropě s vědomím a souhlasem vysokých francouzských úředníků, jako je ministerský předseda Laurent Fabius (který je žid). Více jak jednou Tagar/Betar zaútočil proti odpůrcům a francouzská policie jen pasivně přihlížela. ⁽⁹³⁾

Aktivisti Tagaru operují ve Francii pod dalšími jmény, včetně "Židovská obranná organizace" a "Židovská bojová organizace". Soukromé polovojenské skupiny jsou ve Francii přísně zakázané, kromě židovských. Mezi červnem 1976 a dubnem 1991 tato židovská "milice" uskutečnila 50 útoků. Ve skutečnosti mohou židovští teroristé v Evropě beztrestně napadat své "nepřátele". ⁽⁹⁴⁾

Tagar byl aktivní i ve Spojených státech. V únoru 1992 "Tagar, studentská sionistická organizace na Ohioské státní univerzitě" v Columbusu zorganizovala protestní setkání proti revizionizmu holocaustu. Skupina šířila leták - který, typicky, obsahoval věčné nepravdy - a výslovně napadal revizionistického aktivistu Bradleyho Smitha. ⁽⁹⁵⁾

Robert Faurisson

Dr. Robert Faurisson - nejvýznamnější evropský revizionista holocaustu (a člen redakčního poradního výboru IHR Journal of Historical

⁹² R. Hemeçaix, „Bétar: la mauvaise étoile de David“ („Betar: TDavidova hvězda zla“), *Le Choc du Mois* (France), červenec-srpen 1990, str. 37-38.; podívejte se také na: „Quinze ans de terrorisme“, *Le Choc du Mois* (France), červen 1991, str. 7-13.

⁹³ R. Hemeçaix, „Bétar: la mauvaise étoile de David“, *Le Choc du Mois* (France), červenec-srpen 1990, str. 37-38.

⁹⁴ *Le Monde*, 7. březen 1986, str. 8.; „Quinze ans de terrorisme“ („Patnáct let terorismu“), *Le Choc du Mois* (France), červen 1991, str. 7-13.; „Ces milices juives qui sèment la terreur“ („Tato židovská milice, která rozsévá teror“), *Le Choc du Mois*, Duben 1992, str. 37-39.; R. Hemeçaix, „Bétar: la mauvaise étoile de David“, *Le Choc du Mois* (France), červenec-srpen 1990, str. 37-38.; podívejte se také na: „Une communauté otage de ses extrémistes“, *Le Choc du Mois* (France), červen 1991, str. 14-17.; „Carpentras: L'effet Boomerang“, (France), červen 1991, str. 18-20.; F. Chesnay, „Toute censure est un aveu“, *Le Choc du Mois* (France), červen 1991, str. 21-22; D. Barney, C. Champetier & C. Laviose, *La nouvelle Inquisition: Essai sur le terrorisme intellectuel et la police de la pensée* (Paris: 1993).

⁹⁵ Kopie letáku vydaného v únoru 1992 od „TStudentské sionistické organizace Tagar na Ohionské státní univerzitě“ (Columbus) je v archívu IHR.

Review) - byl těžce zraněn při téměř osudném útok 16. září 1989. ⁽⁹⁶⁾

Po nastříkání slzného plnu do obličeje, který ho dočasně oslepil, ho tři útočníci srazili k zemi a pak ho opětovně kopali do obličeje a hrudi. Šedesátiletý badatel, který byl na procházce v parku se svým pudlem v domovském městě Vichy, utrpěl zlomeninu čelisti a vážná poranění hlavy. Lékaři ho operovali čtyři a půl hodiny, než spravili jeho čelist, ošetřili zlomené žebro a šeredně oteklou tvář.

K zodpovědnosti za surový útok se přihlásila skupina označující se "Synové židovské vzpomínky". V prohlášení vyhrožovala: "Profesor Faurisson je první, ale není poslední. Ať si ti, co popřou Shoah [Holocaust], dají pozor." ⁽⁹⁷⁾ Krátce nato francouzská policie úředně potvrdila jen to, že "tři mladí židovští aktivisté z Paříže" uskutečnili útok, a útočníci jsou silně podezřelí, že byli z organizace Tagar/Betar. ⁽⁹⁸⁾ Přední jednotlivci i organizace ve Francii, společně s nejvlivnějším deníkem v zemi, *Le Monde*, útok odsoudili. Nicméně, francouzsko-židovský "lovec nacistů" Serge Klarsfeld se snažil tento zločin omluvit či ospravedlnit. "Každý, kdo provokuje několik let židovskou obec, by měl něco takového čekat", řekl. "Nikdo nemůže urážet vzpomínku na oběti bez poznání následků". ⁽⁹⁹⁾

Přestože útok v září 1989 proti Faurissonovi byl nejpodlejší, nebyl ani první ani poslední. Mezi listopadem 1978 a květnem 1993 byl napaden i při deseti jiných příležitostech. ⁽¹⁰⁰⁾

Další teroristické incidenty v Evropě

— 5. listopadu 1980 v Sussexu v jižní Anglii zničil žhářský útok kancelář, skladiště a tiskařskou dílnu firmě, která tiskla Zemřelo skutečně šest milionů? a další revizionistické publikace od Historical Review Press. Škoda byla odhadnuta na 50 000 liber. Levičácký novinář, Manny Carpel, byl usvědčen vinným ze zločinu a odsouzen ke dvěma a půl roku vězení (odseděl si něco přes rok).

— V lednu 1984, v Kolíně nad Rýnem v Německu, byl profesor Hermann Greive, nežidovská autorita na židovské náboženské spisy, zastřelen členem Kahanovy skupiny Kach. Vražda byla údajně

⁹⁶ „L'agression contre M. Robert Faurisson revendiquée par 'Les fils de la mémoire juive',“ *Le Monde*, 19. září 1989, str. 14.; *Sunday Telegraph* (Londýn), 24. září 1989.; „Historik surově zmlácen za diskutování o holocaust,“ Reuters dispatch, *Philadelphia Inquirer*, 18. září 1989.; *IHR Newsletter*, říjen 1989.; M. Weber, *Christian News* (New Haven, Mo.), 16. říjen 1989, str. 22.

⁹⁷ *Le Monde*, 19. září 1989, str. 14.; *Sunday Telegraph* (Londýn), 24. září 1989.; *Christian News* (New Haven, Mo.), 16. říjen 1989, str. 22.

⁹⁸ Dopis od R. Faurissona pro IHR 16. června 1992, 24. října 1992, 28. května 1993, a 14. září 1993.

⁹⁹ *Le Monde*, 19. září 1989, str. 14.; *Sunday Telegraph* (Londýn), 24. září 1989.; *Christian News* (New Haven, Mo.), 16. říjen 1989, str. 22.

¹⁰⁰ Dopis R. Faurissona pro IHR 15. červenec 1993, 14. září 1993 and 27. listopad 1993.; Ve Stockholmu, Faurisson byl napadnutý dvakrát. První útok, 17. března 1992 byl široce komentován ve švédském tisku. O druhém útoku, 22. května 1993 taky psali švédské noviny; o útoku proti Faurissonovi v Paříži 30. května 1993 se psalo v: „Faurisson, incident au cours de la réunion de la Tribune des athées,“ *Libération*, (Paříž), 1. červen 1993.

uskutečněna kvůli naplnění židovského biblického příkazu, který požaduje smrt pro nežidy, kteří "strkají nos" do židovských náboženských spisů. ⁽¹⁰¹⁾

— 10. února 1988 teroristé zapálili automobil německému historikovi Ernstovi Noltemu zaparkovaný na parkovišti u Svobodné univerzity v Berlíně, kde profesor tou dobou byl. Anonymní dopis, podepsaný pěticipou hvězdou, prohlašoval: "Napadli jsme Nolteho, protože je jedním z těch, který osobně představuje pokračování fašismu" a jako spoluzakladatele "reakční" skupiny nazvané "akademická svobodná liga". Nolte byl široce kritizovaný za jeho mírné revizionistické pohledy na historii druhé světové války. ⁽¹⁰²⁾

— 20. dubna 1991, Betar/Tagar zločinci uskutečnili násilný útok proti několika osobám, které se zúčastnily konference francouzského spisovatele Marca Augiera v Paříži (pod literárním pseudonymem Saint-Loup napsal sérii knih o francouzské "Legii dobrovolníků, kteří bojovali na východní frontě během druhé světové války). Tři nebo čtyři oběti byly hospitalizovány. Jedna sedmašedesátiletá žena byla v kómatu přes dva měsíce. Dva členové Tagar byli v souvislosti s útokem zatčeni, ale dva a půl roku poté ještě nebyli souzeni. ⁽¹⁰³⁾

— V roce 1992 muselo být v Paříži po opakovaných násilných útocích židovských bojovníků navždy zavřeno knihkupectví. To se stalo cílem, protože prodávalo revizionistické tituly a bylo řízené revizionistickým vydavatelem Pierrem Guillaumem.

— 19. října 1992 tým asi 30 Betar aktivistů napadal a urážel chodce, rozbíjel automobily a házel slzný plyn na policii na centrálním náměstí německého města Rostock. Skupina byla vedená "lovci nacistů" (a antirevizionisty), manželé Serge a Beate Klarsfeldovými. Betar aktivisti, z nichž někteří nesli izraelské vlajky, uráželi kolemjdoucí pokřiky "špinaví Němci! Špinaví nacisti!". ⁽¹⁰⁴⁾

— V prosinci 1992 šéf židovské obranné ligy v Izraeli oznámil, že poslal tým zabijáků do Německa zavraždit "neonacisty". Každý Němec, který křičí "Heil Hitler" či se jinak označí jako nacista, prohlašoval triatřicetiletý rabín Baruch Ben-Joseph (Baruch Green), je cílem zabití. ⁽¹⁰⁵⁾ Přední německé krajně pravicové politické postavy nejsou jediné osoby na seznámech smrti Izraelské JDL, svěřil se jeden člen JDL: "Lidé v zákulisí jsou často důležitější než profesor, který popírá nebo znevažuje holocaust v knize." ⁽¹⁰⁶⁾

¹⁰¹ *Le Figaro* (Paris), 26. leden 1984, str. 4.

¹⁰² „Útok proti autu německého historického 'revizionisty',“ *IHR Newsletter*, červenec 1988, str. 5.

¹⁰³ „Un commando sioniste s'invite au meeting néo-nazi,“ *Libération*, 22. duben 1991, str. 28.; „Ces milices juives qui sèment la terreur,“ *Le Choc du Mois* (France), duben 1992, str. 37-39.

¹⁰⁴ H. de Bresson, „L'équipée sauvage du Bétar à Rostock,“ *Le Monde* (Paříž), 21. říjen 1992, str. 4.

¹⁰⁵ „Extremisten aus Israel: Jagd auf Neonazis in Deutschland?,“ *Berliner Morgenpost*, 11. [nebo 12?] prosinec 1992.; *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, 12. prosinec 1992, str. 6.

¹⁰⁶ Michael Kneissler, „Tod den Nazis,“ *Playboy* (Německo), únor 1993 (2/93), str. 47-54.

Závěr

Tato zpráva ukazuje, že nevládní sionistický terorismus byl problémem přes dvacet let a zůstává vážným problémem i dnes.

Ochraňovaná židovskou vládou, sionistická teroristická sí operuje celosvětově a spojuje Izrael, Evropu a Spojené Státy. Navíc k utrpení a zkáze, vyplývající přímo z jejich mnohých zločinů, systémová kampaň slepého fanatismu podporuje nebezpečné podhoubí nenávisti a nesnášenlivosti. Skrže zastrašování, vyhrůžky a násilí, židovsko sionističtí teroristé úspěšně umlčují početné hlasy. Mnoho dalších nikdy nemluví nahlas ze strachu, že by se mohli stát oběťmi.

Zvláště znepokojující je důležitá podpora poskytovaná těmto zločineckým skupinám vládou Izraele. Tato oficiální spolupráce znamená hrozbu nejen pro svobodu a bezpečnost jednotlivců v mnoha zemích, ale velkou hrozbou pro svobodu a svrchovanost národů.

Nebezpečí by ale nemělo být ani zveličováno. Sionistická moc je strašná, ale ne neomezená.

Židovští bojovníci jsou často tak hloupí a vzájemně podezřívaví, že ztrácejí velkou část svých sil na útoky proti sobě navzájem. ⁽¹⁰⁷⁾

Navíc se počet jednotlivců a organizací, které sionisti označili jako "antisemitské nepřátele", v posledních letech zvětšil tak dramaticky, že kterékoli osobě nebo skupině hrozí napadení s menší pravděpodobností. (Dokonce i obávaný přídomek "antisemita" ze svého dopadu hodně ztratil. V roce 1991 označil izraelský ministr prezidenta George Bushe (staršího - pozn. překladatele) za "antisemitu", protože nevyjednal dost rychle schválení garantované půjčky \$ 10 miliard pro Izrael.)

Připravenost sionistických bojovníků použít násilí proti těm, kdož odmítnou jejich názory, je implicitním doznáním morálního a intelektuálního slaboštví. Uchýlením se k násilí proti revizionistům holocaustu a jiným, sionističtí fanatici nevyvratitelně potvrdili svou neschopnost zdiskreditovat své odpůrce argumenty ve volné a otevřené debatě. Každý nový akt zastrašování a násilí jen slouží k dalšímu potvrzení této intelektuální neschopnosti.

A konečně, myšlenky a argumenty nemohou být zničeny násilím. Revizionismus holocaustu, zvláště když v posledních letech udělal tak velké pokroky v tolika zemích, nemůže být již déle efektivně potlačován.

¹⁰⁷ R. Friedman, „Šťastní židovští chlupci s bombami: Návrat JDL,“ *Village Voice*, New York), 6. květen 1986, str. 21 („...Členové tráví více času pletichařením proti sobě navzájem než proti svým nežidovským nepřítelům.“)

SIONISTICKÁ TERORISTICKÁ SÍŤ: Pozadí a operace Židovské obranné ligy a dalších zločinných sionistických skupin

Kompletní korigované vydání z roku 1993 Zpracováno Markem Weberem

ISBN 0-939484-22-6 Copyright (c) 1985, 1993 by The Institute for Historical Review P.O. Box 2739 Newport Beach, CA 92659 USA

Rovněž si můžete [přečíst recenzi tohoto titulu](#) Přímý odkaz na článek v angličtině: <http://www.ihr.org/books/ztn.html>

AAARGH

The website was founded in 1996 by an international team

<http://vho.org/aaargh>

<http://aaargh.com.mx>

<http://litek.ws/aaargh>

If you intend to connect to the AAARGH website from France, you need an anonymizer.

<http://anon.free.anonymizer.com/http://www.aaargh.com.mx/>

or: <http://aaargh.com.mx.nyud.net:8090>

We work in French, English, German, Spanish, Italian, Rumanian, Russian, Czech, Danish, Indonesian, Portuguese, Dutch, Hungarian...

The Quarterlies of AAARGH

<http://geocities.com/ilrestodelsiclo>

Conseils de révision

Gaette du Golfe et des banlieues

The Revisionist Clarion

Il resto del siclo

El Paso del Ebro

Das kausale Nexusblatt

O revisionismo em lingua português

Arménichantage

New additions on AAARGH

<http://aaargh.com.mx/fran/nouv.html>

<http://vho.org/aaargh/fran/nouv.html>

Books (260) published by AAARGH on Internet

<http://vho.org/aaargh/fran/livres/livres.html>

<http://aaargh.com.mx/fran/livres/livres.html>

Documents, compilations, AAARGH Reprints

<http://aaargh.com.mx/fran/livres/reprints.html>

<http://vho.org/aaargh/fran/livres/reprints.html>

Free subscribe: (e-mail)

revclar@yahoo.com.au

elrevisionista@yahoo.com.ar

Mail:

aaarghinternational@hotmail.com

AAARGH, TO AVOID DYING STUPID.

Make copies of the site. Join AAARGH. Broadcast AAARGH. Work for AAARGH. Let's toil for our common freedom.

LET'S TRAMPLE THE CENSORS.

=====
<http://www.prefer-statement.wz.cz/sts.htm>